

[Landbrugsministeren.]

anmode om, at udvalget gør sit arbejde færdigt så betids, at vi kan få lovforslagene gennemført, inden rigsdagen tager ferie — i modsat fald vil det fremkalde uhyre skuffelse blandt frugtavlere, grønsagsproducenter og eksportører landet over.

Anden næstformand (Victor Larsen): Det ærede medlem hr. Heick har ordet for en kort bemærkning.

Heick: Jeg beder den højtærede landbrugsminister undskylde, hvis jeg har brugt den vending, at mit parti havde medvirket til lovforslagenes gennemførelse i landstinget. Det var min mening at sige, at det havde givet udtryk for velvilje og også for vilje til at medvirke til denne lovgivning, for det er nemlig vor vilje at medvirke til denne lovgivnings fremme. Det er imidlertid det af mig her nævnte punkt, som er meget vigtigt for os, der har gjort, at mine partifæller i landstinget ikke har ment at kunne stemme for lovforslagene.

Den højtærede landbrugsminister spurgte, hvordan det kunne være, at vi går imod producenternes og eksportørernes interesser. Det er muligt, vi går imod de ca. 60 eksportørers interesser, vi har i øjeblikket, men jeg tror ikke, vi går imod producenternes interesser med den stilling, vi tager, og jeg tror roligt, vi kan fastholde vor stilling uden derfor at gå producenterne for nær. Jeg tror endda, vi i høj grad fremmer deres interesser, og det er alligevel det, det til syvende og sidst kommer an på.

Den højtærede landbrugsminister finder det mærkeligt, at vi indtager denne stilling, som måske ikke helt — efter den højtærede landbrugsministers mening — rimer med den stilling, vi iøvrigt indtager overfor landbrugets eksportudvalg. Dertil kan jeg sige, at disse eksportudvalg i høj grad er i støbeskeen i øjeblikket; her er vi inde på en nydannelse, og netop denne omstændighed synes jeg i høj grad opfordrer til, at vi ikke behæfter denne nydannelse med nogen af de ulemper, der har været så omdiskuterede i forbindelse med de øvrige eksportudvalg.

Jeg tror imidlertid — efter den tale, det ærede medlem hr. Fibiger sidst holdt, og sådan som jeg opfatter stillingen indenfor det radikale venstre —, at vi meget hurtigt kan blive enige i et udvalg, og jeg vil tro, det bliver på den linie, vi har angivet.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Heick, at det ikke er rigtigt at udlægge det på den

måde, at det, jeg her foreslår, kun er noget, eksportørerne ønsker. Der er kommet et andragende derom til mig fra danske frugtavlere, fra gartnerne, fra grønsagsproducenterne, fra De danske Landboforeninger og fra De danske Husmandsforeninger med ønske om at få det gennemført, som der her er tale om.

Og hvorfor går man imod disse ønsker, når man i sin tid har imødekommet landbrugets ønsker i samme retning, da det drejede sig om andre varer? Det er mig ubegribeligt. Det er et ganske modsat standpunkt, der her gives tilkende af venstre, som jeg slet ikke kan forstå.

Anden næstformand (Victor Larsen): Det ærede medlem hr. Tholstrup har ordet for en kort bemærkning.

Tholstrup: Jeg fik intet svar på, hvilke foranstaltninger man foretager i de lande, som har vist, at de på frugteksportområdet ligger langt foran os. Jeg tænker på appelsiner fra Spanien og Palæstina, jeg tænker også på kaliforniske sunkist appelsiner og de svesker og æbler, vi får derovrefra. Der har de vist, at de forstår det. Kan vi få besked om, at der de steder er statskontrol, og kan vi få en udtalelse om, at det er takket være denne statskontrol de eksporterede varer er blevet så gode, som de er, så må jeg bøje mig, for så er det mig, der er forkert indstillet. Indtil jeg har fået den besked, må jeg tro, at det er de enkelte firmaer, der sørger for, at varen bliver den bedst mulige, for det er som regel et eller andet mærke, der slår igennem.

Desuden kunne jeg lide at få at vide, hvilke omkostninger der vil være forbundet med kontrollen. Det fik jeg ikke svar på, men det er selvfølgelig også meget at forlange svar på stående fod. Når vi nu skal have sagen i udvalg, kan vi måske få spørgsmålene besvaret.

Det er rigtigt, at det er visse eksportører, visse producenter og visse organisationer, der har ønsket den foreslåede ordning, men vi har før set, at visse organisationer har søgt beskyttelse mod påstået smuds konkurrence o. s. v.; som regel har det imidlertid været for at beskytte sig selv mod den frie konkurrence, beskytte sig mod ungdommen, som vil til og vil have plads på markedet enten som eksportører eller som producenter. Vi så det i 1932, da den højtærede landbrugsminister indførte svinekortene, så vi har altså set, hvorledes interesserne varetages, og jeg er bange for, at der her er en hel del i samme retning.